

כל עוד אני חיה לא אוותר!

ילדה יפה אברמוב (משמאל) עם אחיה בנימין ואחותה תיקווה מחופשים במורים.

נערה יפה בגן לונדון. בגיל צעיר נישאה ליוסי גוסטין והתאלמנה כעבור שבוע.

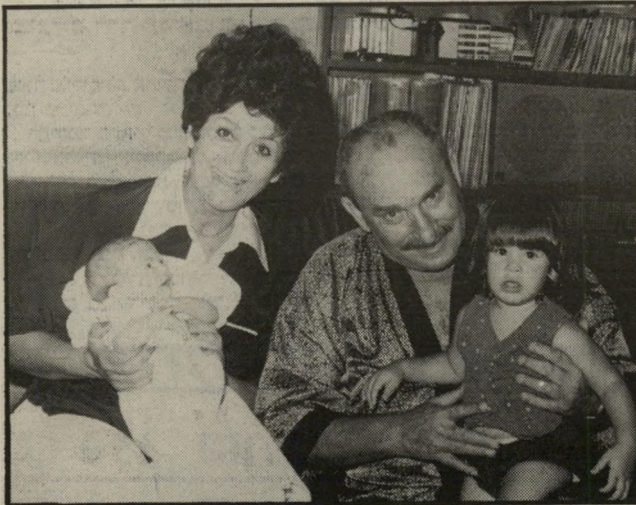
בשדות פלשת יפה ירקוני כחיילת בחטיבת גבעתי בחופשה הראשונה שלה. היא התגייסה להגנה בגיל 23. אחרי שהכירה את בעלה שייקה. מאוחר יותר התחתנו.

אני בדילמה, כבר שנים אני אליוואד אני מרגישה כאילו השפתיים שלי מסרבות להיפתח, כאילו הן חתומות, המילים לא מגיעות לי בכלל לשפתיים. איך אני יכולה להסביר את זה כדי שיבינו? נו טוב, אז אין לי ברירה. אני מנסה שוב ושוב לשכנע שאני מסוגלת לעשות גם דברים אחרים, וגם זה קשה. היום זה לא מה שהיה פעם, שהייתי מרימה טלפון לעיתונאי. היום צריך להזמין אותם לארוחת-צהריים. מה לעשות, זמנים חדשים ומירות חדשות.

אני הולכת לגנוב את כל השישים התקליטים שלי לא, לא השתגעתי. אני רוצה לשים פס על התקופה הזו. אני ארכז את הכל לארבעה תקליטים ואכניס את ארבעת התקליטים למעטפה שוורה בחוט. על המעטפה יהיה כתוב „לכבוד... בהאונה נעימה, יפה ירקוני“.

המון זמרים חידשו שירים שלי, אף אחד אפילו לא יודע שאני הייתי זו ששרה אותם ראשונה. כעת, שידעו מי המקור. מה יש, למה שלא ידעו? כולם כעת עולים על גלי הגוסטלגיה, שרים שירים ישנים.

כעניי זה דווקא נורמלי. גם באמריקה זה קורה. פתאום כל מועדוני הג'אז שם מלאים עד אפס מקום. אנשים עייפים מכל הרוקנרול וההוהוה. אנשים מחפשים שקט. ידעתי שזה יקרה. הם מחפשים מלודיה, טכסט מובן, מילים כמו אלה שנכתבו בשירים של אז. השירים שנכתבו בעברית בשנים האחרונות — מיככלל יכול היה להבין את המילים? איפה שלא

לא לצילום! הולכת לבקר את הנכדים היא לוקחת צלם. בתמונה זו יפה עם בעלה שייקה ונכדיה אבישי ושלומית. בתמונה התלוויה על קיר חדרה-מגורים. יפה טוענת שמשמיעים אותה מרוע לב.

כמה שירי מילחמה יש לי בכלל? אני לא יודעת למה הרביקו לי את זה, חוץ מבאב-אליוואד אף פעם לא שרתי שירי מילחמה. את באה ומספרת לי שברדיו סיפרו לך שביום שבו נהרג האלוף יקותיאל אדם הפגזתי את הרדיו בטלפונים ושאלתי למה לא משמיעים אותי. איוו נבוות! השמיעו שירים עבריים מהבוקר עד הערב. וזה בכלל היה לפני מותו של אדם. אנשים טילפנו אלי ושאלו אותי למה לא משמיעים אותי. שאלו אם עשו עלי חרם. פתחתי רדיו ובאמת, כל היום השמיעו שירים עבריים — אפילו לברכה צפירה הגיעו — ואותי לא.

שאלתי את עורכת התוכנית אם יש איוו סיבה שלא משמיעים אותי. זה נשמע קצת משונה שמשדרים כל היום שירים עבריים ולא משמיעים את יפה ירקוני. היא אמרה לי: „אני לא יודעת את הסיבה, מושיק טימור מגיש את התוכנית והוא טילפן אליך“ עד היום הוא לא טילפן. אז אומרים לי: מצד אחד את רוצה שישכחו שאת זמרת מילחמות, ומצד

הסתובבתי לחפש תמלילנים, תמיד חזרתי בסוף לנעמי שמר. אצלה יש תוכן, יש עברית. כל השירים האלה, שצצו עם העברית המשובשת, זה לא זה. אפילו צביקה פיק — שאני חושבת שהוא זמר מלחין מצויין — הצליח ממש רק אחרי שכתב לשירי משוררים.

לא טורחים לשמוע

יש ואלים אותי לאן נעלמתי. לא נעלמתי! אני מופיעה הרבה מאוד. שואלים אותי מה קורה איתי בשנים האחרונות. אנשים לא יודעים שאני מופיעה כבר שנים בחאן, ואפילו לא מפרסמת את זה בעיתונים, רק במדריכים לתיירים. אני עוברת לילה-לילה, אבל מי יודע על זה? הרי ברדיו לא משמיעים אותי. בכלל לא! אני מטלפנת אליהם, שואלת למה לא משמיעים אותי, והם אומרים: תביאי תקליט חדש ונשמיע. עד היום אני לא יודעת מה הסיבה ליחס הזה אלי. לא יודעת למה הם לא משדרים אותי. והרבר הכי איום, זה שכשהם כבר מגיעים למדף שכתוב עליו יפה ירקוני, הם מחפשים את באב-אליוואד, וזה קורה ברדיו-כלל ביום העצמאות.

גיבעתי תשי"ח יפה (ראשונה משמאל) במצעד יום-בן-גוריון וייגאל ידן. יפה צעדה ביחד עם חבריה ללהקת החישטרון.

אברמוב, גוסטין, ירקוני

כ־24 בדצמבר תחוג יפה ירקוני את יום הולדתה ה־56. כשנולדה ב־1925 בתל-אביב, עוד נקראה יפה אברמוב. במשך 15 שנים היתה רקדנית באופרה של תל-אביב ותלמידתה של גרטרוד קראס. בגיל 18 נישאה ליוסי גוסטין, שבוע לאחר מכן הפכה יפה גוסטין לאלמנה. בעלה הטרי, ששירת בכריגרות היהודיות הארצישראלית של הצבא הבריטי, נפל בקרב.

בניגוד לדיעה הרווחת, מספרת יפה כי מעולם לא שירתה בצבא הבריטי. את הקריירה ה־צבאית שלה החלה בהגנה. כשהייתה בת 23 הכירה את שייקה ירקוני, האיש שגייס אותה להגנה. כשהיו שניהם במדים נישאו.

יפה שירתה כאלחוטאית בחטיבת גבעתי. שם החלה הקריירה שלה כזמרת. היא נהגה לשיר לחיילים, כאלחוט, את השלאגר של אותם הימים, „הגורדנים“, בחופשה הראשונה שלה בתל-אביב החתמה עלידי תבות תד ארצי תמורת שתי לירות לחדש. החברה הציגה לה תקליטון כשמשני צידיו שני שירים שהפכו לאבן-דרך במלחמת העצמאות — „ענייני ירוקות“ שתורגם מרומנית עלידי אבי תנן ו־„בערבות הנגב“ שנכתב עלידי מנשה כהרב לפי מנגינה רוסית.

כשחזרה לגבעתי החלט לחתור על שירותיה כאלחוטאית, היא צורפה ללהקת הבידור החטיבתית „החישטרון“. את-כך החלה עלייתה כעלם הזמר.

כיום היא גם אם לשלוש בנות וסבתא לחמישה נכדים. הבנת הן: אורית, עתונאית; תמי מראשי שלום-עכשיו ומדריכה במתנ"ס ביפו; ורחמי אשת יחסי ציבור.